

روزی نو، روزگاری نو

روزی تازه را در آستانه سال نو باید آغاز کرد. در این میان، پند از گذشته و متوقف نشدن در آن، زمان شناسی و زیست درست بخشی از آموزه های گذر ایام است.

روزی تازه را در آستانه سال نو باید آغاز کرد. در این میان، پند از گذشته و متوقف نشدن در آن، زمان شناسی و زیست درست بخشی از آموزه های گذر ایام است.

به گزارش گروه پژوهش و تحلیل خبری ایرنا، سال کهنه در حال رخت برپستن است و سالی تازه در راه. صفحه تقویم 1395 به برگ آخرش رسیده و جای خود را به سالشمار 1396 می دهد. گویی همین دیروز بود که سال 94 را پشت سر گذاشتیم. تیک تیک ساعت ها لحظه های پایانی سال را گزارش می کنند و تا دقایقی دیگر سالی نو فرا می رسد. روزهای سپرده شده سال را با خود مرور می کنیم و شادی و غم های آن از خاطر عبور می دهیم. لحظه ای درنگ، ذهن ما را به نقطه های دور و نزدیک می برد و ما غرق در گذشته ها می شویم اما در گذشته نمی مانیم. پرسش هایی قطاروار از ذهن مان می گذرند که با آن ایستگاه های طی شده را مرور می کنیم. هر سوت قطار به مثابه پرسش هایی ما را به فکر فرو می برد. آیا امسال گام هایی که برداشتیم در مسیر حق و درستی بود؟ آیا فرصتی برای اندیشیدن به کردار خود داشتیم یا لختی به خود اندیشیدیم؟ نسبت به هموعان و جامعه خود چه رفتاری داشتیم؟ آیا حس مسوولیت نسبت به محیط زیست مان داشتیم یا سعی مان چیز دیگری بود و بی توجه به خود، جامعه و محیط مان بودیم؟

در این ارتباط به بیان چند نکته می پردازیم:

1- دعای تحویل سال، از نو شدن و زدودن رخوت و غبار از دل و جان خبر می دهد. نوروز، خرمی و سرسبزی، تازگی و طراوت را در طبیعت به همراه می آورد و ای کاش که ما نیز پا به پای این تحول، متحول شویم و روح و جان خود را از آلودگی ها بیالاییم تا با پاک کردن زنگارها آینه جانمان را جلا دهیم. باید این لحظه ها را قدر دانست و از آن بهره برد. نوروز خود را با تحول آغاز کنیم و دنیا را به سان محل گذر ببینیم. مولانا شاعر برجسته ایران، چه زیبا سروده:

هر زمان (نفس) نو می‌شود دنیا و ما / بی‌‍ خبر از نو شدن اندر بقا

پس تو را هر لحظه مرگ و رجعتی‍ست/ مصطفی فرمود دنیا ساعتی‍ست

2- یکی از درس هایی که می توان از گذر زمان آموخت، قدرشناسی وقت است. در واقع زمان ارزشی ذی قیمت دارد و سرمایه ای بزرگ محسوب می شود. پس نه تنها آن را نباید بیهوده خرج کرد بلکه باید برای آن برنامه داشت. بنابر این برنامه ریزی کردن و هدفمند زیستن می تواند از اتلاف وقت و زمان گشتی جلوگیری کند.

از این رو باید زمان را قدر بدانیم و آن را به بطالت نگذرانیم؛ چرا که زمان برگشت ناپذیر است و گذشته دیگر بر نمی گردد. زمان شناسی از سوی دیگر انسان را متوجه مقتضیات و تصمیم هایی که می گیرد، می کند.

3- یکی از نکته هایی که می توان با گردش سال و آغاز سالی نو مد نظر قرار داد، پندگیری و عبرت آموزی از گذشته و اشتباهات است. این مساله می تواند به مثابه گام نخستین برای بهتر شدن باشد. البته باید یادمان باشد که مروری بر گذشته و عبرت آموزی از آن به معنای متوقف شدن در گذشته نیست بلکه پند گرفتن برای ساختن آینده است.

فرجام سخن آن که نوروز در راه است و تا نوروزی دیگر راهی نمانده است. سعی کنیم، چنان زیست کنیم که در پایان سال احساس خوبی داشته باشیم و حسرت لحظه های از دست رفته را نخوریم.